

Afstemningen o. l. Kun for saa vidt angaar de i § 58, 3die Stykke, omhandlede Beslutninger har man ment at kunne og burde give Afkald paa en særlig Forældelse, idet paa den ene Side de paagældende Rettigheders Hævdelse er af fundamental Betydning for Aktiejerne og paa den anden Side en Omstødelse af saadanne Beslutninger regelmæssig ikke kan antages at ville faa de ovennævnte betænelige Følger. Dernæst bemærkes, at § 59 kun afskærer Søgemaal til Omstødelse af Beslutningen, ikke Indsigelser mod Krav fra Selskabets Side paa Ydelser til dette. Derfor vil Forældelsesreglen navnlig ikke afskære en Aktiejer fra til enhver Tid at gøre Indsigelse, hvis Selskabet søger ham til Indbetaling af Indskud i Henhold til en Vedtagelse, der strider mod § 58, 2det Stykke. Endelig gælder § 59 efter Ordene selvfølgelig kun Aktiejerne. I Forhold til Trediemand har en Generalforsamlings Beslutning ikke anden Betydning end f. Eks. enhver Privatmands tilsvarende Beslutning, d: den er kun Udtryk for, hvilken Stilling Selskabet i et givet Forhold vil indtage overfor Trediemand, men kan ikke betage denne nogen Ret, der efter almindelige Regler tilkommer ham.

Kapitel V.

Om Aktieselskabers Opløsning og Sammensmeltning.

Bestemmelserne i Kapitlet om Aktieselskabers Opløsning og Sammensmeltning udgøre et naturligt Supplement til Bestemmelserne i Kapitel II om Selskabsformuen. Der er ogsaa her først at tage Hensyn til Kreditorerne. Ligesom disse have Krav paa, at Selskabsformuen ikke vilkaarlig forringes, medens Selskabet bestaar, saaledes maa de ogsaa beskyttes mod, at deres Adgang til Fyldestgørelse af denne berøves dem ved Aktivernes Fordeling mellem Aktiejerne eller ved deres samlede Overdragelse til andre. Ved Siden deraf, omend ikke saa fremtrædende, gør der sig ligeledes her et Hensyn gældende til Aktiejerne Beskyttelse mod skadelige Dispositioner.

Enkelte Love, saaledes den tyske (§ 292), indlede Bestemmelserne om Aktieselskabers Opløsning med en Opregning af de enkelte Opløsningsgrunde. Dette synes i flere Retninger mindre heldigt. Det er for det første altid tvivlsomt, om det er lykkes udtømmende at angive alle mulige Opløsningsgrunde for ethvert Selskab; men dernæst er Virkningen af, at en Opløsningsgrund foreligger, ikke altid den samme. Udtrykket »Opløsning« er nemlig i sig selv flertydigt, idet det blandt andet kan betegne dels den Kendsgerning, ved hvis Indtræden Opløsningen begrundes, eller maaske rettere selve det Faktum, at Opløsning skal finde Sted, altsaa Opløsningens Begyndelsepunkt, dels selve Opløsningsprocessen (Likvidation og lignende), dels den Kendsgerning, hvorved Opløsningen endelig afsluttes (Fordelingen). Uden at give teoretiske og i Virkeligheden værdiløse Bestemmelser af Begrebet Opløsning eller at opregne de enkelte Opløsningstilfælde, har Udkastet da søgt at undgaa en Terminologi, der kan misforstaas, og nøjedes med at omtale de enkelte mest fremtrædende Opløsningstilfælde for sig og at give de materielle Regler for hvert enkelt af disse.

I Udkastet omtales udtrykkelig fire Opløsningsgrunde, nemlig: 1) at Medlemstallet gaar ned under fem, 2) at den for Selskabets Bestaaen satte Frist udløber, 3) at Selskabet kommer under Konkursbehandling, samt 4) at Generalforsamlingen beslutter